

Nieuwsbrief voor een Sociaal en Rechtvaardig Europa nummer 9

Stop aantasting ontslagvergoeding nu, deel2.

De bondsraden van de bij de FNV aangesloten bonden hebben op 13 november het najaarsakkoord niet afgewezen. Jammer. Het zou tactisch goed zou zijn uitgekomen, zo vlak voor het nieuwe overleg van FNV met kabinet en werkgevers over de kredietcrisis. Immers bij een afwijzing had de top van de FNV de handen vrij om de WW-premiekorting en de hoogte van de looneis ter discussie te stellen. Druk die wellicht kabinet en werkgevers tot een meer toeschietelijke houding hadden gebracht. Nu is de uitkomst van het topoverleg op voorhand al duidelijk. Donner beweegt niet en laat alle kosten gewoon op de WW-fondsen afboeken, waardoor de overschotten als sneeuw voor de zon zullen smelten. Waarna Donner de aanval zal openen op de duur van de WW-uitkering.

Wel heeft de bondsraad van FNV Bondgenoten een motie aangenomen over de aantasting van de ontslagvergoeding. De motie luidt als volgt:

De Bondsraad FNV Bondgenoten, overwegende dat, zowel FNV Bondgenoten als de FNV Vakcentrale als antwoord op de stap van de kantonrechters; het neerwaarts bijstellen van kantonrechterformule, in de huidige oorspronkelijke vorm gehandhaafd te houden, het volgende moet doen:

- Van de politiek eisen dat zij de huidige oorspronkelijke kantonrechterformule in de wet opnemen, waardoor de basisvergoeding een wettelijk vastgelegd recht wordt en rechters nog slechts door toepassen van de C-factor (vermenigvuldigingsfactor) deze naar billijkheid kunnen matigen of meer kunnen toewijzen net zoals dat nu ook gebeurt. Tevens dient in de wet dan de onderhandelingsvrijheid van sociale partners te worden opgenomen om in een Sociaal Plan bindende afspraken over de ontslagvergoeding te maken.*

- Als de top van de FNV door de bondsraden middels deze motie zich in gaat zetten om e.e.a. via de politiek weet te bewerkstelligen, laten ze dan ook gelijk een echte en rechtvaardige aanpak van de excessieve ontslagvergoedingen regelen. Dat kan je doen door een absoluut plafond in de wet vast te leggen. Bijvoorbeeld tweemaal de Balkenende norm. Dat komt neer op €352.000 en dat komt weer overeen met het bedrag wat Bos heeft genoemd als maximum salaris bij bedrijven waar de overheid aandeelhouder is.*

In het kort intern verslag van de Bondsraad van vrijdag 14 november laat het Hoofdbestuur van FNV Bondgenoten, tussen de regels door, weten wat zij van de motie vindt: *Van het feit dat de kantonrechters de formule bij ontslag naar beneden hebben aangepast, hebben het hoofdbestuur en de bondsraad met lede ogen kennis genomen. De kantonrechters hebben hun eigen verantwoordelijkheid, en daar kan de vakbeweging niet veel aan veranderen. Wat wel tot onze mogelijkheden behoort, is het onderhandelen over Sociaal Plannen. Daarin willen we de oude kantonrechterformule als uitgangspunt nemen. De delegatie Vervoer heeft een motie ingediend waarin het hoofdbestuur wordt gevraagd ervoor te zorgen dat de kantonrechterformule met een absoluut plafond in de wet verankerd wordt. Dit om te voorkomen dat de kantonrechters er nog meer in kunnen gaan snijden. Het hoofdbestuur ontraadde de motie, om de reden dat die formule dan aan de politiek wordt*

Nieuwsbrief voor een Sociaal en Rechtvaardig Europa nummer 9

overgelaten, en dat was dezelfde reden om er in het verleden tegen te zijn. De motie is door de bondsraad aanvaard.

Het hoofdbestuur geeft niet feitelijk weer wat de motie behelst en hun argumentatie klopt ook niet. Namelijk als je de formules aan de politiek overlaat, kan je als vakbeweging je niet meer verschuilen achter het argument "dat je niet over de mening van de kantonrechters gaat". Daarnaast kun je dan gewoon aan beïnvloeding doen, net als met andere belangrijke sociaal economische onderwerpen. De kantonrechters hebben getoond op grond van politieke argumenten tot een bijstelling van hun formules gekomen te zijn en dat is te meer reden de zeggenschap hierover bij hun weg te halen. Zie ook [nieuwsbrief nr. 8](#)

Enig zoekwerk heeft opgeleverd dat de FNV haar eigen congresbesluit uit 2005 met voeten getreden heeft. Daar is besloten dat over alle belangrijke sociaaleconomische onderwerpen besluiten via een referendum genomen zouden worden. In 2007 was de ontslagbescherming nog belangrijk genoeg om er een landelijke campagne over te starten. In 2008 is de aantasting van de ontslagvergoeding blijkbaar van een mindere importantie. Ofwel als het de leiding niet uit komt is men congresbesluiten gauw vergeten.

Gelukkig is er nog een volgende stap mogelijk. De uitwerking van het najaarsakkoord komt nog in de Tweede Kamer aan de orde als Donner met concrete wetsvoorstellen komt om de knip bij €75.000 in de ontslagvergoeding bij wet vast te leggen. In deze voorstellen komt ook te staan dat bij individueel contract en sociaal plan afgeweken kan worden van deze €75.000 bepaling. Hiermee wordt voor de CEO's en andere grootverdieners van deze wereld de deur open gezet om via de weg van hun individuele arbeidsovereenkomst een riant vertrekbonus vast te regelen. Dat is nu juist iets waar vele politici hun licht over hebben laten schijnen in relatie tot de kredietcrisis. Het wordt hoog tijd voor een absoluut plafond aan de ontslagvergoeding waar op geen enkele manier van mag worden afgeweken. Hiermee zou het gegraai van de casinokapitalisten geblokkeerd worden, maar blijven tegelijkertijd de ontslagvergoedingen voor de gewone werknemer buiten schot.

Een verstandige politieke partij zou de motie zoals door de bondsraad van FNV Bondgenoten aangenomen dan ook als wijzigingsvoorstel inbrengen op de wetsvoorstellen van Donner. Het wordt dan erg interessant om te zien hoe partijen als PvdA, Groen Links, D66, CDA, ChristenUnie en SP zich in dit debat zullen opstellen. Al deze partijen hebben wel uitspraken gedaan de afgelopen weken over het gegraai: ze zouden het willen stoppen en inzien dat persoonlijk gewin aan de top een voorname rol heeft gespeeld bij het ontstaan van de kredietcrisis. In het komende debat zou een dergelijke motie partijen dwingen tot een openlijke stellingname. Afgaand op de retoriek zou er een Kamermeerderheid moeten zijn voor een dergelijke motie. Een **absoluut plafond aan de ontslagvergoeding** en geen willekeurige en boterzachte grens bij €75.000: als *dat* de uitkomst is van het debat in de Tweede Kamer over het ontslagrecht, dan kan je nog stellen dat er geen schade wordt aangericht maar dat de echte excessen met de topsalarissen worden aangepakt en de ontslagvergoedingen van de gewone werknemer buiten schot blijven. Het broddelwerk van de top van de FNV zou zo glad gestreken kunnen worden. Wij zijn benieuwd!